

Съ този разказъ ний не искаме да *депрадираме* Ботева отъ генераль-бунтовникъ въ „редовой“ а да произведеме редовитъ-бунтовници въ генерали, но го рассказахме въ интереса на историята, съ цѣль да отадеме Обрѣтенову и Апостолову това, което имъ принадлежи, а Ботеву онова, което му се пада, като прѣводителъ на четата.

Този нашъ разказъ, който хвѣрля историческа свѣтлина върху организацията на Ботевата чета, ни най-малко не бѣрка на Ботева да си бѣде пакъ войвода, — нравствения началникъ на бунтовническия отредъ.

Мисля, че се разбрахме, както съ историка биографъ, така и съ почитаемата публика върху насоченитѣ отъ настъри три пункта въ „вмѣсто прѣдисловието“.

Пристигваме къмъ разглежданietо на самия биографически опитъ. Както биографа е вървѣлъ стжика по стжика въ диритѣ на своя герой, тъй и ний ще постигнеме стжиките на самия биографъ т. е., ще разгледаме отдѣлъ по отдѣлъ, глава по глава цѣлия му биографически опитъ. Това ще направимъ, за да можемъ по-лесно да се ориентираме, както въ частноститѣ на труда му, така сѫщо и въ общото впечатление, което произвеждатъ неговите страници въ душата на читателя,

IV.

Да захванемъ отъ първата глава. Озаглавлението ѝ е: **Рождение, дѣтинство — ученически и юношески животъ.** Както виждатъ читателитѣ, заглавието е сухо и неинтересно, но достатъчно е да си сторятъ трудъ и прочетатъ първия отдѣлъ отъ I-ва глава въ който се разказва за родителите на Ботева, и тѣ ще научатъ не само датата на рождението и имената на родителите, но прѣдъ тѣхните умствени очи ще израстатъ цѣла епоха съ своите разрѣшени и не-разрѣшени въпроси, съ своите кахжри и дертвове. Неусѣтно биографа увлича читателитѣ си въ дертвоветъ на епохата отъ 1840—48 год., привокава тѣхното внимание къмъ нейните тежнения. Читателя се забравя, че изучва биографията на Ботева.—Прѣдмѣта на биографическия опитъ се изгубва изъ очите на читателя, а на негово място израстватъ други прѣдмѣти, които заобикалятъ новорождения; тѣзи окрѣжащи прѣдмѣти ви се представляватъ по-интересни отъ самия прѣдметъ, за който биографа ви се бѣше обѣщаъ да разкаже. Биографа ви запознава не само съ имената на родителите, но и съ самите тѣхъ. Биографа майсторски дѣйствува върху въображението на читателя съ живите образи на „почтенната двойка“, която двойка свива семеинъ гнѣздо въ нѣкогашното хайдутско село Калоферъ, а тогава миренъ градецъ съ гайтаневи фабрики,—свила семеинъ гнѣздо и произвела на бѣлъ свѣтъ бѫдящия български поетъ-революционеръ. Съ нѣколко думи автора тѣй живо рисува образа на родителите, щото читателя се струва, че тѣ сѫ едни отъ неговите бѣвши добре познати люде. Отъ тѣхната физическа красота и здравина, умственна и нравствененъ пълнота, както ги рисува автора, читателя не допуска, че може да се роди нѣкой физически уродъ, умственъ идиотъ или нравствененъ карликъ, но твѣрдо е убѣденъ, че рожбата на тази почетна двойка е рожба отъ първо съвѣршенство. Даскаль *Ботю*, ба-